

Arrest

nr. 339 701 van 19 januari 2026
in de zaak RvV X / IX

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF
Avenue Louise 54
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Peruaanse nationaliteit te zijn, op 30 mei 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. ALLYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. KRASNIQI, die *loco* advocaat P. De Wolf in opvolging van advocaat G. GASPART, verschijnt voor de verzoekende partij. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De verzoekende partij (hierna: verzoeker), die verklaart over de Peruviaanse nationaliteit te beschikken, diende 7 november 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 31 januari 2025 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS).

1.3. Op 13 maart 2025 wordt verzoeker gehoord op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. Op 28 april 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van verzoeker een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en

tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing betreft de thans bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Peruviaanse nationaliteit en bent u afkomstig van Lima. U werkte als missionaris, richtte in de jaren 1995-1996 een NGO op die studiebeurzen verleende en straathoekwerk deed en richtte een school op.

In 2014 sloot u zich aan bij de politieke partij Partido Humanista Peruano. U stelde zich kandidaat voor de districtsverkiezingen van 2015-2016 en 2018-2019 in het district Rimac. Vanaf 2015 stond er permanent een onbekende wagen aan de woning van uw moeder. In 2019-2020 ontdekte u dat er geld vanuit Rimac werd doorgesluist naar machtige figuren in andere toeristische zones. U stelde dit aan de kaak in video's op sociale media en vertelde erover op scholen.

Op 9 september 2023 hielden vier gewapende mannen u onderweg naar huis staande. U kon afleiden dat het om militairen ging. U kreeg een klap op het hoofd en werd op de grond gedwongen. Een stem op hun walkietalkie gebood de mannen te stoppen omwille van de aanwezigheid van camera's. U diende op 10 september 2023 klacht in bij de politie.

Op 13 of 14 september 2023 werd er een steen door het raam van uw moeders woning gegooid. In oktober 2023 werden computers gestolen in uw school, werden de ramen kapotgemaakt en de waterleidingen losgemaakt. Camerabeelden toonden dat de wagen die al jarenlang aan uw moeders woning geparkeerd stond, in de nabijheid van de school was geweest. U diende klacht in bij de politie die u vertelden dat het om een gewone diefstal ging.

Op 9 september 2023 verliet u Peru. U reisde met het vliegtuig via Cancun naar België. Vervolgens reisde u naar Frankrijk, Italië en Spanje waar u telkens enkele maanden verbleef. U keerde in september 2024 terug naar België en diende op 7 november 2024 uw verzoek om internationale bescherming in.

U vreest bij terugkeer naar Peru dat u omwille van uw politieke activiteiten vermoord zal worden door N. R. (...), de districtsburgemeester van Rimac die in 2019 de verkiezingen won, en de maffia met wie hij contacten heeft.

Ter staving van uw verzoek legt u een origineel Peruviaans paspoort neer afgegeven op 14/08/2024, alsook een originele Peruviaanse identiteitskaart, een originele aangifte bij de politie, een kopie van enkele documenten omtrent de school die u oprichtte, een kopie van enkele documenten omtrent uw eigen scholing in Peru, een kopie van een registratiedocument van uw NGO, een brief van een kerkleider d.d. 9/9/23, een kopie van een uittreksel van het strafregister, foto's van uw politieke activiteiten en een nieuwsartikel van een in gedode kandidaatburgemeester.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan

worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw houding niet in overeenstemming is met of niet getuigt van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. U kwam immers al in september 2023 aan in België, u reisde vervolgens naar Frankrijk, Italië en Spanje, om in september 2024 opnieuw naar België te reizen waar u pas op 7 november 2024 om internationale bescherming verzocht, meer dan een jaar na uw eerste aankomst in België dus. Uw verklaring voor deze afwachtende attitude – u zou geld moeten betalen voor een verzoek om internationale bescherming (notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 13/03/2025, p. 2) – kan niet weerhouden worden als afdoende verklaring aangezien dit niets meer is dan een blote bewering. Bovendien verklaart dit op geen enkele wijze waarom u bij uw eerste aankomst in België geen verzoek om internationale bescherming indiende. Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt mag immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk informatie vergaart over en een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden, quod non in casu. Uw houding getuigt dan ook geenszins van een nood aan internationale bescherming.

Verder overtuigden uw verklaringen over uw problemen ten gevolge van uw politieke activiteiten niet omdat ze vaag, tegenstrijdig en onwaarschijnlijk waren.

U toonde in eerste instantie niet aan dat u deelnam aan de verkiezingen van 2018-2019. U wordt niet vermeld in de verkiezingsuitslagen die online raadpleegbaar zijn. Sterker nog, uw partij, Partido Humanista Peruano, kwam niet op voor de districtsverkiezingen in Rimac in 2018-2019, terwijl u op het CGVS bevestigde dat u ook uw tweede kandidatuur onder deze partij indiende. U zei bij de DVZ ook uitdrukkelijk dat u lid was van deze politieke partij van 2014 tot 2017 (vragenlijst CGVS d.d. 29/01/2025, vraag 3.5). U tracht er na confrontatie een semantische kwestie van te maken maar klaart deze tegenstrijdigheid geenszins uit (CGVS, p. 12). Dit zet uiteraard de geloofwaardigheid van uw problemen danig op de helling. Verder kan uit de beschikbare informatie en door u neergelegde documenten redelijkerwijs opgemaakt worden dat u inderdaad kandidaat was bij de districtsverkiezingen in Rimac in 2014-2015. U maakte evenwel niet aannemelijk dat u ten gevolge hiervan geïsoleerd werd.

U weet uw problemen aan het feit dat u fraude aanklaagde maar slaagt er in eerste instantie niet in om aannemelijk te maken dat u daadwerkelijk fraude aan het licht bracht bij een groot publiek. U ontdekte deze fraude toen u (onsuccesvol) de burgemeesterssjerp in uw district najoeg in 2015 (CGVS, p. 7, 11). Gevraagd wanneer u video's publiceerde op sociale media om deze fraude aan te klagen, antwoordt u echter in 2019 en 2020 (CGVS, p. 11), vier à vijf jaar later dus. De namen van de personen die op deze wijze grof geld verdienen kan u zich ook niet helemaal herinneren (CGVS, p. 15). Hoe dan ook laat u geheel na om deze video's neer te leggen noch aan te tonen dat u daadwerkelijk een grootschalige fraudezaak aan het licht bracht waardoor dit niets meer dan een blote bewering is. U werd nochtans verzocht bewijs van uw aanklacht van fraude neer te leggen maar u liet dit na. Er kan dan ook bezwaarlijk gesproken worden van een degelijke poging om bewijsmateriaal te bemachtigen ter staving van uw asielrelaas, ofschoon dit van u als verzoeker om internationale bescherming wel redelijkerwijze verwacht mocht worden. Uw nalaten ter zake wekt de indruk dat u uw verzoek om internationale bescherming niet ernstig neemt en ondermijnt aldus de ernst van uw vrees.

Zelfs indien u een dergelijke video publiceerde in 2019 of 2020, moet worden vastgesteld dat u vervolgens jarenlang geen concrete problemen ondervond. Van 2015 tot uw vertrek stond er volgens u permanent een wagen voor het huis van uw moeder om u te controleren (CGVS, p. 8). Er vond in die acht jaar tijd echter op geen enkel moment interactie plaats tussen u en de inzittenden waardoor uit niets blijkt dat deze wagen daadwerkelijk u opwachtte en niet gewoon van bijvoorbeeld een bewoner in de omgeving was (CGVS, p. 8). Deze wagen zou volgens uw vrienden in de wijk zelfs nog steeds langskomen (CGVS, p. 8). Een dergelijke werkwijze, acht of zelfs tien jaar lang elke dag een wagen voor het huis van uw moeder posteren zonder ook maar enige concrete actie te ondernemen, mist hoe dan ook alle plausibiliteit. Uw rechterhand bij de fraudezaak, M. A. C. (...), zou intussen ook achtervolgd worden door deze wagen, maar u bent er niet zeker van omdat u er hem niet naar vroeg (CGVS, p. 14). Dergelijke desinteresse in de verdere afwikkeling van uw problemen is niet verenigbaar met de aanwezigheid van een gegronde vrees voor vervolging.

Uw verklaringen over de vernieling van uw school zijn voorts niet geloofwaardig. U bent tegenstrijdig over het tijdstip waarop dit gebeurde. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u dat uw school werd vernield in 2015 en 2016, u hoorde nadien dat het om mensen van de toenmalige overheid ging (vragenlijst CGVS d.d. 29/01/2025, vraag 3.5). Op het CGVS situeert u deze gebeurtenis echter in oktober 2023, zeven

of acht jaar later dus (CGVS, p. 9-10). U bood geen enkele verklaring voor uw tegenstrijdige verklaringen (CGVS, p. 13). U zei bovendien ook dat dit plaatsvond toen Kike Pelamas had gewonnen (CGVS, p. 7) hetgeen u in 2015 situeerde (CGVS, p. 5). U diende klacht in bij de politie maar legde geen enkel (begin van) bewijs hiervan neer). Tot slot kan nog aangestipt worden dat u deze gebeurtenis in oktober 2023 situeerde (CGVS, p. 9) maar ook enkele dagen voor uw vertrek (CGVS, p. 10). Eerder situeerde u uw vertrek uit Peru nochtans op 9 september 2023 (CGVS, p. 2) waardoor deze tijdslijn wederom onmogelijk is.

Ook uw verklaringen over uw aanhouding door vier mannen zijn niet geloofwaardig. Opnieuw moet gewezen worden op de wel zeer onwaarschijnlijke werkwijze: u werd door vier gewapende mannen tegengehouden maar vervolgens lieten zij u gaan omdat er volgens een stem in de walkietalkie te veel camera's in de buurt waren. Dat ze net deze plek uitkozen om u staande te houden maar pas dan tot de constatacie kwamen dat er camera's in de buurt waren, is weinig plausibel. Uw verklaringen over deze gebeurtenis stemmen verder niet overeen met de door u neergelegde verklaring van een bisschop. U zei dat u via de walkietalkie hoorde dat er te veel "licht" – ze bedoelden camera's – was op deze plek (CGVS, p. 7) en u benadrukt dat uw belagers verder helemaal niets tegen u zeiden (CGVS, p. 11). Op de getuigenis van de bisschop staat nochtans dat u met de dood bedreigd werd indien u geen geld zou betalen (CGVS, p. 12). Hiermee geconfronteerd, herhaalt u simpelweg uw laatste verklaringen waarmee u de tegenstrijdigheid niet opheft (CGVS, p. 12). De politieaangifte vermeldt bovendien dat deze feiten plaatsvonden op 6 september 2023 terwijl u het steevast op 9 september situeert (CGVS, p. 2, 7). U haalt dit aan als voorbeeld dat de politie eender wat op dergelijke aangiften schrijft (CGVS, p. 12). In het verlengde hiervan moet benadrukt worden dat dergelijke documenten louter uw eigen verklaringen of de gesolliciteerde verklaringen van anderen bevatten waardoor de bewijswaarde ervan hoe dan ook zeer beperkt is. Dat deze verklaringen niet overeenstemmen met uw huidige verklaringen doet bovendien wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan.

Uw kennis over de persoon die u het meest vreest, N. R. (...), blijkt verder zeer beperkt: u kent zijn volledige naam niet (CGVS, p. 13) en noemt de verkeerde partijen waarbij hij zat voor zijn overstap naar Somos Peru (CGVS, p. 13). Nochtans mag verwacht worden dat u dergelijke zaken zou weten over uw politieke tegenstander van wie u vervolging vreest.

Uit het voorgaande volgt dat u niet aannemelijk maakte dat u voor uw vertrek uit Peru ooit gevisieerd werd.

U maakte evenmin aannemelijk dat u anno 2025 louter omwille van uw kandidatuur voor het burgemeesterschap in 2014 enige problemen, laat staan vervolging, zou ondervinden. U legt één artikel neer van een andere kandidaat burgemeester die werd omgebracht. Uit niets blijkt evenwel het motief van deze moord, laat staan dat u hierdoor enig risico zou lopen. Integendeel, u kent verder geen enkele kandidaat-burgemeester die ook maar enig probleem heeft ondervonden (CGVS, p. 9). U informeerde zich hierover ook op geen enkele wijze, zo geeft u zelf aan (CGVS, p. 9), hetgeen de ernst van enige vrees hieromtrent andermaal ondermijnt. Tot slot moet opgemerkt dat u zich in augustus 2024 tot de Peruviaanse autoriteiten richtte om uw paspoort te bekomen, hetgeen uw vrees voor diezelfde autoriteiten finaal ondergraaft. Uw verklaring hiervoor, dat u dit deed om uw autoriteiten op het verkeerde spoor te zetten en dat u op sociale media niet zegt dat u in België bent (CGVS, p. 14) houdt geen steek. Door u bij de autoriteiten van uw land in België aan te melden brengt u hen immers net wel op de hoogte van uw verblijfplaats. Bovendien bent u op facebook publiek lid van verschillende groepen die verwijzen naar België.

Uit bovenstaande vaststellingen volgt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie noch dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt zoals bepaald in artikel 48/4 §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Peru geweld voorkomt dat voornamelijk de vorm aanneemt van kleinschalige gemeenrechtelijke criminaliteit. Daarnaast is er sprake van geweld tegen vrouwen, het neerslaan van betogingen en sporadische confrontaties tussen de regeringstroepen en de restanten van de rebellenbeweging Lichtend Pad.

Het merendeel van de geweldincidenten in Peru vallen onder gemeenrechtelijk crimineel geweld dat niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde

reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Peru is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel er onder de naam het Lichtend Pad nog steeds een gewapende beweging actief is in Peru en er soms incidenten plaats vinden, is de rebellenbeweging over de jaren versnipperd geraakt en heeft ze zich voornamelijk toegelegd op de drugshandel. Daarbij laten de restanten van het Lichtend Pad zich vooral opmerken door sporadische aanvallen op overheidstroepen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Peru actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De door u neergelegde documenten beïnvloeden bovenstaande niet. Uw identiteitsdocumenten, scholingsdocumenten, documenten over de oprichting van uw school en NGO, en strafregisteruittreksel, tonen hoogstens uw identiteit, scholing, oprichting van uw school en NGO aan die niet ter discussie worden gesteld in de huidige beslissing. Het nieuwsartikel van de gedode kandidaat-burgemeester, de aangifte bij de politie, brief van de bisschop en foto's van uw politieke activiteiten werden hierboven reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

2.1. Artikel 39/59, § 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), bepaalt als volgt: *“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”*

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

2.2. Op 29 oktober 2025 maakt de raadvrouw van verzoeker een medisch attest over, gedateerd op 27 oktober 2025, waarin wordt geattesteerd dat verzoeker wegens ziekte niet aanwezig kon zijn op de terechtzitting. De raadvrouw van verzoeker verzoekt de Raad om een nieuwe zittingsdatum vast te leggen, aangezien verzoeker om medische redenen zelf niet ter terechtzitting aanwezig kon zijn.

Daargelaten de vaststelling dat voormeld medisch attest werd neergelegd na het sluiten der debatten, wijst de Raad erop dat de procedure voor de Raad, met toepassing van artikel 39/60 van de Vreemdelingenwet, een schriftelijke procedure betreft en dat geen enkele wettelijke bepaling vereist dat de verzoekende partij zelf in persoon ter terechtzitting aanwezig zou zijn. De Raad stelt voorts vast dat de advocaat van verzoeker op geen enkele wijze aanduidt waarom de persoonlijke aanwezigheid van verzoeker noodzakelijk was voor de behandeling van zijn zaak, noch welke gegevens verzoeker ter terechtzitting nog had willen aanbrengen of verduidelijken die niet reeds in het verzoekschrift zijn vervat. Tot slot dient te worden vastgesteld dat de ter terechtzitting aanwezige advocaat akkoord ging met de vertegenwoordiging van verzoeker. Het verzoek wordt dan ook niet ingewilligd.

3. Het verzoekschrift

3.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen (hierna: het Vluchtelingenverdrag), de artikelen

48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en de samenwerkingsplicht. Tevens voert verzoeker aan dat er sprake is van een “*kennelijk onjuiste beoordeling*”.

3.2. Na een theoretisch betoog over de geschonden geachte bepalingen en beginselen, stelt verzoeker dat hij niet akkoord kan gaan met de redenering opgenomen in de bestreden beslissing. Hij betoogt dat bij de beoordeling van zijn verzoek rekening moet worden gehouden met zijn individuele en contextuele omstandigheden, in overeenstemming met de richtlijnen van UNHCR inzake de beoordeling van de geloofwaardigheid van een verzoeker om internationale bescherming. Hij stelt dat hij reeds tijdens zijn persoonlijk onderhoud uitleg heeft verschaft over verschillende van de in bestreden beslissing aangehaalde onwaarschijnlijkheden en tegenstrijdigheden. Zo heeft hij verduidelijkt waarom hij niet eerder asiel heeft aangevraagd in Europa, en gaf hij bovendien aan zeer veel stress te hebben gehad. Hij vervolgt dat de door hem afgelegde verklaringen consistent zijn met objectieve landeninformatie over de veiligheidssituatie in Peru, in het bijzonder met betrekking tot het alomtegenwoordige bendege geweld in Lima en de gebrekkige werking van de Peruviaanse overheid en politie. In dit verband citeert verzoeker uit enkele krantenartikelen, een rapport van Human Rights Watch en het reisadvies van Frankrijk. Verzoeker stelt voor het overige te volharden in zijn verklaringen.

3.3. Verzoeker voert aan dat hij een gegronde vrees voor vervolging koestert op grond van zijn politieke overtuiging. Hij stelt geïllustreerd te worden door bendeleden, die er ondertussen van op de hoogte zijn dat hij het land heeft verlaten, waardoor hij een verhoogd risico loopt op vervolging, aangezien hij zich niet gedraagt volgens “*de regels*” van deze bendes. Hij wijst erop dat bendege geweld een zeer groot probleem is in Peru, en dat het geweld bovendien zo systematisch en wijdverbreid is dat de Peruviaanse overheid zowel in september 2024 als in maart 2025 de noodtoestand heeft afgekondigd. Hij benadrukt dat hij herhaaldelijk heeft getracht klacht in te dienen bij de politie, maar dat dit telkens onmogelijk bleek wegens technische problemen. Onder verwijzing naar landeninformatie betoogt verzoeker dat de nationale autoriteiten in Peru hem geen effectieve bescherming kunnen bieden omwille van corruptie en straffeloosheid. In dit verband citeert verzoeker uit rapporten van Bertelsmann Stiftung, het U.S. Department of State, en Human Rights Watch.

3.4. Volgens verzoeker tonen de door hem aangehaalde feiten aan dat hij reeds vervolging en ernstige bedreigingen heeft ondergaan, zodat het vermoeden van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet van toepassing is, en dat het dan ook aan de verwerende partij toekwam om aan te tonen dat de vervolging door gewapende groeperingen zich niet opnieuw zal voordoen bij een terugkeer naar Peru, hetgeen *in casu* niet is gebeurd.

3.5. In ondergeschikte orde betoogt verzoeker dat hij minstens in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. Hij voert aan dat hij bij terugkeer een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet, alsook op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c). Hij herhaalt dat hij het slachtoffer is van doodsb bedreigingen.

Verzoeker wijst er aansluitend op dat hij heeft aangehaald dat hij in een zeer moeilijke economische situatie verkeerde in Peru, en dat het zeer moeilijk was voor hem om rond te komen en te voldoen in zijn basisbehoeften. De verwerende partij heeft evenwel geen rekening gehouden met deze aspecten bij de beoordeling van zijn nood aan subsidiaire bescherming, aldus verzoeker.

3.6. Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem te erkennen als vluchteling, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

4. Aanvullende nota

Op 20 oktober 2025 maakt verzoeker, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over met bijkomende stukken ter staving van zijn vrees voor vervolging omwille van zijn politieke overtuiging, met name video's terug te vinden op Facebook en YouTube die de actuele veiligheidssituatie in Peru illustreren, en foto's van zijn verkiezingscampagne in Peru in het kader van zijn engagement bij het Partido Humanista Peruano.

5. Voorafgaand

5.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de vaststellingen of motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund, noch door de kritiek van verzoekende partij daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte '*beoordeling van feiten en omstandigheden*' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de

betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

5.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

6. Beoordeling van het beroep

6.1. De Raad stelt vast dat de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, vervat in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de door hem bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van de middelen dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent en inhoudelijk aanvecht, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Een schending van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62, § 2, van de Vreemdelingenwet is dan ook niet aangetoond.

6.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

6.2.1. Verzoeker verklaart de Peruviaanse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Lima. Hij verklaart dat hij zich in 2014 aansloot bij de politieke partij Partido Humanista Peruano en dat hij zich kandidaat stelde voor de districtsverkiezingen van 2015–2016 en 2018–2019 in het district Rímac (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, notities persoonlijk onderhoud van 13 maart 2025 (hierna: NPO CGVS), p. 5, 9, 12-13.). Verzoeker stelt dat hij in 2019–2020 ontdekte dat er fraude werd gepleegd waarbij publieke middelen uit Rímac zouden worden doorgesluist naar machtige figuren in andere regio's (NPO CGVS, p. 7). Hij verklaart deze feiten aan de kaak te hebben gesteld via video's op sociale media en door hierover te spreken op scholen, en dat hij als gevolg hiervan het slachtoffer werd van fysiek geweld en intimidatie, alsook dat er vernielingen werden aangericht op de school die hij had opgericht (NPO CGVS, p. 7-8, 11, 13-15). Verzoeker verliet Peru in september 2023 op legale wijze en reisde via België naar verschillende Europese landen. In september 2024 keerde verzoeker terug naar België, waar hij op 7 november 2024 een verzoek om internationale bescherming indiende (NPO CGVS, p. 3-4). Bij terugkeer naar Peru vreest hij dat hij omwille van zijn politieke activiteiten vermoord zal worden door de districtsburgemeester van Rímac die in 2019 de verkiezingen won, N. R. (...), en door met hem gelieerde criminele groeperingen (NPO CGVS, p. 15).

6.2.2. Na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier komt de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, tot de vaststelling dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging.

In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas. Daartoe wordt in de bestreden beslissing overwogen dat (i) verzoekers houding en gedrag onverenigbaar worden geacht met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, nu hij reeds in september 2023 in België aankwam, vervolgens in Frankrijk, Italië en Spanje verbleef, en pas op 7 november 2024, meer dan een jaar na zijn eerste aankomst in België, een verzoek om internationale bescherming indiende, zonder hiervoor een afdoende verklaring te verstrekken; (ii) er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde problemen ingevolge zijn politieke

activiteiten, daar (a) verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij daadwerkelijk kandidaat was bij de districtsverkiezingen van 2018–2019, nu hij niet voorkomt in de online raadpleegbare verkiezingsuitslagen en zijn verklaringen over zijn lidmaatschap bij de Partido Humanista Peruano tegenstrijdig zijn, (b) hij niet aannemelijk maakt dat hij fraude aan het licht bracht, aangezien hij geen enkel bewijs neerlegt van zijn beweerde video's of publieke aanklachten, zijn verklaringen over het tijdstip waarop hij de fraude ontdekte inconsistent zijn, en hij zich de namen van de bij deze fraude betrokken personen niet meer kan herinneren, (c) het weinig plausibel wordt geacht dat er gedurende een periode van acht jaar een wagen post vatte aan de woning van verzoekers moeder zonder dat enige concrete actie tegen verzoeker werd ondernomen, (d) verzoekers verklaringen over de vermeende vernieling van zijn school en over zijn aanvaring met vier gewapende mannen tegenstrijdig zijn en niet stroken met de door hem neergelegde documenten, waaronder de politieaangifte en een brief van een bisschop, en (e) verzoekers kennis over de persoon die hij het meest vreest, met name de districtsburgemeester van Rímac, uiterst beperkt blijkt; (iii) verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij anno 2025 problemen zou ondervinden omwille van zijn kandidatuur voor het burgermeesterschap in 2014; (iv) verzoeker zich in augustus 2024 nog tot de Peruviaanse autoriteiten wendde om een paspoort te bekomen, hetgeen zijn beweerde vrees ten aanzien van diezelfde autoriteiten verder ondergraaft; en (v) de door verzoeker neergelegde documenten niet van aard zijn om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas te herstellen, aangezien de inhoud ervan niet overeenstemt met zijn verklaringen zoals afgelegd op de zetel van het CGVS, dan wel louter zijn eigen verklaringen weergeven, een gesolliciteerd karakter hebben, betrekking hebben op niet-betwiste elementen of geen verband houden met de door hem aangehaalde vervolgingsvrees.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en draagkrachtig. De Raad acht deze bevindingen voldoende determinerend om op grond daarvan tot de ongeloofwaardigheid van het vluchtrelaas te besluiten. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft.

Waar verzoeker de vaststelling in de bestreden beslissing dat hij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over zijn betrokkenheid bij de politieke partij Partido Humanista Peruano en de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten tracht te weerleggen door erop te wijzen dat hij zowel tijdens zijn gehoor bij de DVZ als tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS zeer veel last had van stress, kan hij allerminst overtuigen. Er dient immers op gewezen te worden dat elk persoonlijk onderhoud stress en emoties met zich meebrengt en dat de interviewer hiermee rekening houdt, doch dat dit geen afbreuk doet aan het gegeven dat van een verzoeker redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze in iedere fase van de procedure in staat is voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt, zeker indien deze gebeurtenissen de essentie van het asielrelaas uitmaken en de aanleiding hebben gevormd voor het vertrek uit het land van herkomst. De Raad wijst erop dat verzoekers beweerde politieke activisme een kernelement van zijn relaas vormt, zodat redelijkerwijze van hem mag worden verwacht dat hij hierover coherente en eenduidige verklaringen aflegt. Stress kan bovendien niet verklaren dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij daadwerkelijk kandidaat was bij de districtsverkiezingen van 2018–2019, nu hij niet voorkomt in de online raadpleegbare verkiezingsuitslagen. Evenmin kan stress verantwoorden dat verzoeker chronologisch onverenigbare verklaringen aflegt over de beweerde vernieling van zijn school. Zo situeerde hij deze feiten bij de Dienst Vreemdelingenzaken in 2015–2016, terwijl hij ze tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS in oktober 2023 plaatste, zonder hiervoor enige verklaring te bieden. Daarenboven koppelt hij deze vernieling enerzijds aan de overwinning van Kike Pelamas, dat hij zelf in 2015 situeert, en anderzijds aan gebeurtenissen die zich volgens hem enkele dagen vóór zijn vertrek uit Peru zouden hebben voorgedaan, terwijl hij zijn vertrek op 9 september 2023 situeerde. Deze gebeurtenissen kunnen, gezien deze een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid, redelijkerwijze geacht worden in het geheugen van verzoeker te zijn gegrift, zodat de aangevoerde stress geen aannemelijke verklaring vormt voor de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen.

Daar waar verzoeker aanvoert dat de door hem per aanvullende nota neergelegde foto's van zijn verkiezingscampagne zijn politieke betrokkenheid zouden staven, stelt de Raad vast dat deze foto's niet van aard zijn om aan te tonen dat verzoeker daadwerkelijk kandidaat was bij de districtsverkiezingen van 2018–2019. De voorgelegde foto's bevatten immers geen concrete aanduiding waaruit kan worden afgeleid dat zij betrekking hebben op de verkiezingen van 2018–2019. Dat één van de foto's uitdrukkelijk verwijst naar de periode 2015–2016, en één van de neergelegde stukken bovendien een Facebookbericht uit 2012 betreft, bevestigt dat de voorgelegde documenten geen betrekking hebben op de door verzoeker beweerde kandidatuur in 2018–2019 en ondergraaft dan ook hun bewijswaarde in dat verband. De voorgelegde foto's kunnen derhalve hoogstens staven dat verzoeker zich in het verleden verkiesbaar heeft gesteld. In dit verband merkt de Raad op dat in de bestreden beslissing niet wordt betwist dat verzoeker kandidaat was bij de districtsverkiezingen van 2014–2015. De foto's laten evenwel geenszins toe te besluiten dat deze beelden

betrekking hebben op de districtsverkiezingen van 2018–2019, noch kan hieruit blijken dat verzoeker, zoals hij thans voorhoudt, tot aan zijn vertrek uit Peru actief bleef voor de Partido Humanista Peruano.

Voor zover verzoeker aanvoert dat zijn laattijdige indiening van het verzoek om internationale bescherming kan worden verklaard doordat hij “*maandenlang op zoek (was) naar hulp*” en dat hij “*van de ene plaats naar de andere (ging)*”, kan dit betoog niet worden gevolgd. De Raad wijst erop dat van een persoon die stelt een daadwerkelijke vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade te lopen, redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij zich onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Verzoekers niet gestaafd betoog dat hij hulp zocht, kan niet vergoelijken waarom hij ondanks zijn aanwezigheid in meerdere Europese lidstaten, gedurende meer dan een jaar heeft nagelaten een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Bovendien reikt verzoeker met zijn betoog hoe dan ook geen verklaring aan voor het feit dat hij bij zijn eerste aankomst in België in september 2023 geen beschermingsverzoek indiende, noch waarom hij, nadat hij reeds in september 2024 terugkeerde naar België (NPO CGVS, p. 4), pas in november 2024 een verzoek om internationale bescherming indiende. Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt, kan van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt, redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die het Verdrag van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zich zo snel mogelijk grondig informeert over de beschermingsmogelijkheden en hierna zo snel mogelijk hierop een beroep doet, hetgeen verzoeker evenwel nagelaten heeft gedaan. Verzoekers laattijdige verzoek om internationale bescherming stemt dan ook niet overeen met de houding van een persoon die beweert uit vrees voor zijn leven zijn land te hebben verlaten en toont aan dat verzoeker internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte. Deze vaststelling ondermijnt naar het oordeel van de Raad de ernst, alsook de geloofwaardigheid van de door verzoeker geschetste vrees.

Het louter verwijzen naar algemene informatie omtrent bendegeweld in Peru en naar video's op sociale media met betrekking tot de algemene veiligheidssituatie in het land, is verder niet van aard om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker voor het overige niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Deze motieven worden, daar zij door verzoeker niet op dienstige wijze worden weerlegd, in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

6.2.3. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoeker en de door hem aangehaalde vrees voor vervolging niet geloofwaardig. Dit volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet en dat verzoeker bijgevolg niet het voordeel van de twijfel kan worden toegekend.

6.2.4. Uit wat voorafgaat blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers asielaas. De Raad meent dat verzoeker dan ook niet kan steunen op de elementen aan de basis van dit ongeloofwaardig bevonden relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

6.2.4. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit relaas respectievelijk te toetsen aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Verzoekers betoog dat hij in Peru geen bescherming kan krijgen, is dan ook niet dienstig.

6.2.5. Daar waar verzoeker *in fine* van zijn verzoekschrift aanvoert dat hij tevens heeft aangehaald dat hij in een zeer moeilijke economische situatie verkeerde in Peru en dat het zeer moeilijk was voor hem om rond te komen en in zijn basisbehoeften te voorzien, en hij verwerende partij verwijt hier geen rekening mee te hebben gehouden bij de beoordeling van zijn nood aan internationale bescherming, stelt de Raad na grondige lezing van het rechtsplegingsdossier vast dat verzoekers betoog geen enkele steun vindt in de stukken vervat in het dossier. Zo blijkt noch uit het gehoorverslag van de DVZ, noch uit de notities van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat verzoeker heeft aangehaald met economische moeilijkheden te kampen. Hoe dan ook, maakt verzoeker niet aannemelijk dat de thans door hem ingeroepen economische motieven verband houden met één van de vijf vervolgingsgronden in de vluchtelingdefinitie. Verzoeker toont evenmin aan dat de niet nader door hem geconcretiseerde economisch moeilijke situatie waarin hij zich bevond of waarin hij zich in geval van terugkeer naar Peru mogelijk opnieuw kan bevinden, het gevolg is van een opzettelijk handelen of nalaten te handelen van één van de actoren van vervolging opgesomd in artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, een noodzakelijke voorwaarde om onder het toepassingsgebied van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te vallen.

6.2.6. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

6.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

6.3.1. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er ten aanzien van hem zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*. Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

In de bestreden beslissing wordt het volgende uiteengezet met betrekking tot de veiligheidssituatie in Peru: *“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Peru geweld voorkomt dat voornamelijk de vorm aanneemt van kleinschalige gemeenrechtelijke criminaliteit. Daarnaast is er sprake van geweld tegen vrouwen, het neerslaan van betogingen en sporadische confrontaties tussen de regeringstroepen en de restanten van de rebellenbeweging Lichtend Pad.*

Het merendeel van de geweldincidenten in Peru vallen onder gemeenrechtelijk crimineel geweld dat niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïsoleerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Peru is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel er onder de naam het Lichtend Pad nog steeds een gewapende beweging actief is in Peru en er soms incidenten plaats vinden, is de rebellenbeweging over de jaren versnipperd geraakt en heeft ze zich voornamelijk toegelegd op de drugshandel. Daarbij laten de restanten van het Lichtend Pad zich vooral opmerken door sporadische aanvallen op overheidstroepen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Peru actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.”

Verzoeker bekritiseert in het verzoekschrift de beoordeling van de veiligheidssituatie door de commissaris-generaal, maar brengt zelf geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarop vermelde analyse is gestoeld niet langer correct, dan wel actueel zou zijn, of dat de verwerende partij hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. Verzoeker maakt bijgevolg niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Peru een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

6.4. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

6.5. Waar verzoeker de schending opwerpt van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gezien geen geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden asielrelaas, maakt verzoeker geenszins aannemelijk dat er in zijn hoofde sprake is van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker kan zich dan ook niet dienstig op de schending van voormeld artikel beroepen.

6.6. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

6.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker uitvoerig werd gehoord op het CGVS. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

6.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen geoordeeld worden. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien januari tweeduizend zesentwintig door:

K. ALLYNS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

K. ALLYNS